

Dalykas

Apeliacinis skundas, dėl 2007 m. kovo 29 d. Pirmosios instancijos sprendimo *Scott prieš Komisiją* (T-366/00), kuriuo Pirmosios instancijos teismas panaikino 2000 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimo 2002/14/EB dėl Prancūzijos *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* suteiktos valstybės pagalbos (OL L 12, p. 1) 2 straipsnį tiek, kiek jis susijęs su šio sprendimo 1 straipsnyje minima valstybės pagalba, suteikta nustačius lengvatinę žemės sklypo kainą

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2007 m. kovo 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Scott prieš Komisiją* (T-366/00).
2. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.
3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

(¹) OL C 183, 2007 8 4.

2010 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart* (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) *Markus Stoß* (C-316/07), *Avalon Service-Online-Dienste GmbH* (C-409/07), *Olaf Amadeus Wilhelm Happel* (C-410/07), *Kulpa Automatenservice Asperg GmbH* (C-358/07), *SOBO Sport & Entertainment GmbH* (C-359/07), *Andreas Kunert* (C-360/07) prieš *Wetteraukreis* (C-316/07, C-409/07, C-410/07), *Land Baden-Württemberg* (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

(Sujungtos bylos C-316/07, C-358/07–C-360/07, C-409/07 ir C-410/07) (¹)

(EB 43 ir 49 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Lažybų dėl sporto varžybų organizavimas, kuriam federalinėje žemėje nustatytas valstybės monopolis — Tikslas užkirsti kelią skatinimui pernelyg išlaidauti lošiant ir kovoti su priklausomybe nuo lošimų — Proporcingumas — Ribojamoji priemonė, kuria iš tikrųjų turi būti sumažinta progų lošti ir nuosekliai ir sistemiskai apribota azartinių lošimų veikla — Reklama, kuria monopolio turėtojas drąsina dalyvauti loterijose — Kiti azartiniai lošimai, kuriuos gali siūlyti privatūs ūkio subjektai — Kitų azartinių lošimų pasiūlos padidėjimas — Kitoje valstybėje narėje suteikta licencija — Abipusio pripažinimo pareigos nebuvimas)

(2010/C 288/12)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart

Šalys pagrindinėse bylose

Ieškovai: *Markus Stoß* (C-316/07), *Avalon Service-Online-Dienste GmbH* (C-409/07), *Olaf Amadeus Wilhelm Happel* (C-410/07), *Kulpa Automatenservice Asperg GmbH* (C-358/07), *SOBO Sport & Entertainment GmbH* (C-359/07), *Andreas Kunert* (C-360/07)

Atsakovai: *Wetteraukreis* (C-316/07, C-409/07, C-410/07), *Land Baden-Württemberg* (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — EB 43 ir 49 straipsnių išaiškinimas — Nacionalinės teisės aktas, draudžiantis rinkti statymus sporto renginiams be kompetentingos institucijos išduoto leidimo ir nustatantis už tai baudžiamąsias ir administracines sankcijas, bet dėl valstybės monopolio sukūrimo praktiškai nesudarantis galimybes gauti šį leidimą

Rezoliucinė dalis

1. EB 43 ir 49 straipsniai turi būti aiškinami taip:

a) siekdamas pateisinti lažybų dėl sporto varžybų ir loterijų valstybės monopolį, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėse bylose, kuriuo siekiama užkirsti kelią skatinimui per daug išlaidauti lošiant ir kovoti su priklausomybe nuo lošimų, atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos neprivalo pateikti minėtos priemonės proporcingumą patvirtinančio tyrimo, kuris būtų atliktas iki jos priėmimo;

b) aplinkybė, kad valstybė narė teikia tokiam monopoliiui pirmenybę, palyginti su tvarka, pagal kurią vykdyti veiklą leidžiama privatiems ūkio subjektams, kurie gali ja verstis pagal neišimtinio pobūdžio teisės aktus, gali atitikti proporcingumo reikalavimą, jeigu, siekiant aukšto vartotojų apsaugos lygio, minėtas monopolis nustatomas kartu priimant teisės aktus, užtikrinančius, kad šio monopolio turėtojas iš tikrųjų galės nuosekliai ir sistemiskai siekti nustatyto tikslo, teikdamas šio tikslo atžvilgiu kiekybiškai apskaičiuotą ir kokybiškai pritaiktą pasiūlymą, kurį griežtai kontroliuoja viešosios valdžios institucijos;

c) aplinkybė, kad valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms gali kilti tam tikrų sunkumų, siekiant, kad kitose valstybėse narėse įsisteigę lošimų ir lažybų organizatoriai, kurie pažeisdami šį monopolį internetu sudaro lažybas su minėtų valdžios institucijų kompetencijai priklausančioje teritorijoje esančiais asmenimis, laikytųsi minėto monopolio, savaime neturi reikšmės galimai tokio monopolio atitikčiai minėtoms Sutarties nuostatomis;

d) tuo atveju, jei nacionalinis teismas nustato:

— kad tokio monopolio turėtojo įgyvendinamos kitų jo siūlomų azartinių lošimų reklamos priemonės nėra ribojamos tuo, kas būtina, norint, kad vartotojai loštų šio turėtojo siūlomus lošimus ir atsisakytų kitų neteisėtų lošimo būdų, atvirkščiai, jomis siekiama sukelti natūralų žmonių polinkį lošti ir paskatinti juos aktyviai dalyvauti lošimuose, kad padidėtų iš tokios veiklos gaunamos pajamos,

— kad leidimus turintiems privatiems ūkio subjektams leidžiama verstis kitų azartinių lošimų veikla ir

— kad kitų azartinių lošimų, kuriems netaikomas minėtas monopolis ir kurie kelia didesnę priklausomybės pavojų nei lošimai, kuriems monopolis nustatytas, atžvilgiu kompetentingos valdžios institucijos vykdo arba toleruoja ekspansinę pasiūlos politiką, siekdamas visų pirma padidinti pajamas iš jų,

jis gali teisėtai daryti išvadą, jog tokiu monopoliumi negalima pasiekti tikslo užkirsti kelią skatinimui pernelyg išlaidauti lošiant ir kovoti su priklausomybe nuo lošimų, dėl kurio jis buvo nustatytas, kad būtų sumažinta galimybių lošti bei nuosekliai ir sistemingai apribota šios srities veikla.

2. EB 43 ir 49 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal dabartinę Sąjungos teisę aplinkybė, jog privatus ūkio subjektas turi jo įsisteigimo valstybės narės suteiktą leidimą siūlyti azartinius lošimus, nekliudo kitai valstybei narei, nepažeidžiant Sąjungos teisės reikalavimų, reikalauti, kad toks ūkio subjektas, norėdamas siūlyti tokias paslaugas jos teritorijoje esantiems vartotojams, gautų jos valdžios institucijos išduodamą leidimą.

⁽¹⁾ OL C 269, 2007 11 10.
OL C 283, 2007 11 24.

2010 m. rugsėjo 8 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Carmen Media Group Ltd prieš Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein*

(Byla C-46/08) ⁽¹⁾

(EB 49 straipsnis — Laisvė teikti paslaugas — Gibraltare išduotos licencijos, suteikiančios teisę rinkti lažybų dėl sporto varžybų sumas tik užsienyje, turėtojas — Lažybų dėl sporto varžybų organizavimas, kuriam federalinėje žemėje nustatytas valstybės monopolis — Tikslas užkirsti kelią skatinimui per daug išlaidauti lošiant ir kovoti su priklausomybe nuo lošimų — Proporcingumas — Ribojamoji priemonė, kuria iš tikrųjų turi būti sumažinta progų lošti ir nuosekliai ir sistemiskai apribota azartinių lošimų veikla — Kiti azartiniai lošimai, kuriuos gali siūlyti privatūs ūkio subjektai — Leidimo suteikimo procedūra — Kompetentingos valdžios institucijos diskrecija — Draudimas siūlyti azartinius lošimus internetu — Pereinamojo laikotarpio priemonės, pagal kurias tam tikriems ūkio subjektams laikinai leidžiama teikti tokius pasiūlymus)

(2010/C 288/13)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Carmen Media Group Ltd

Atsakovai: Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — EB 49 straipsnio išaiškinimas — Nacionalinės teisės aktai, įtvirtinantys valstybinį sporto lažybų ir loterijų, keliančių ne tik nežymų pavojų sukelti priklausomybę, monopolį, pagal kuriuos licencijos organizuoti kitus azartinius lošimus suteikimas priklauso nuo viešosios valdžios institucijų diskrecijos ir kurie draudžia organizuoti azartinius lošimus internete

Rezoliucinė dalis

1. EB 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad ūkio subjektas, norintis siūlyti lažybas dėl sporto varžybų kitoje valstybėje nareje nei ta, kurioje jis įsteigtas, ir toliau patenka į EB 49 straipsnio taikymo sritį, nepaisant to, kad šis ūkio subjektas neturi leidimo,